

Hraniteljice

26. Ožujak 2007.

" Ali, èim bi se vrtlar približio svom vrtu, korak bi mu se produžio, pokreti postajali skladni i precizni. Poznavao je poimence svaku biljku, svaku životinju. Bilo je dosta onih koji bi naveèer, u vrijeme kada se produžuju sjene dolazili razgovarati s njim, kako bi se obogatili njegovim znanjem o godišnjim dobima, povræu i voæu, onom jednostavnom mudrošæu kojom ga je podario svijet kojim se bavio." (Frederic Richard, Gospodin vrtlar)

Lela i Melita, iako brinu o našem vrtu nisu vrtlarice, nego hraniteljice. I neæe hraniti samo èlanove zajednice nego i sve koji dolaze na razliète teèajeve u Centar za neokulturu. A èarolija kuhanja (svi koji su ikada probali ruèak kojeg su njih dvije skuhale, znaju zašto kuhanje nazivam èarolijom) ipak poèinje u vrtu. U našoj zajednici postoji i zemlja na kojoj hraniteljice mogu proizvoditi zdravu hranu.

Prvi korak u tome nije bila priprema zemlje, nego priprema znanja. Dok je zemlja užívala u zimskom snu, njih dvije su uèile. Iz knjiga i od ljudi koji veæ proizvode zdravu hranu, a kojih sreæom veæ ima u Hrvatskoj. I napravile plan. Odluèile su se za princip sadnje bez motike tzv. malèiranje. Zemlju æe prekriti slamom, nema kopanja, navodnjavanja. Zemlja æe biti zaštiaæena od korova, a neæe koristiti umjetno gnojivo niti pesticide. Na dijelu oranice æe biti i labirint.

A onda su krenule na zemlju, trebalo je poèistiti korov i pripremiti tlo. Sve su još jednom izmjerile, tako da sada znamo da imamo manji vrt 12x6 m, i oranicu 50x28 metra. Nabavile su i slamu kojom æe prekriti tlo.

I onda...onda je pao snijeg. Pravi zimski snijeg koji je èekao proljeæe da zabijeli sjeverozapad Hrvatske. Sa prirodom se može samo surađivati, i sadnja u vrtu æe poèeti tek kada se snijeg otopi, i tlo dovoljno posuši. I bude spremno za prvo sjeme.